

Premi Flor Natural
LA NIT CRUA
Autora: Ana M. Ticoulat Coll

Immensament et sento en el meu cor
com un tifó que em puny i m'enamora.
Perquè jo visc en la tangent d'un nord
perdut en el silenci de l'aurora.
Immensament somio encara amb tu
com un miratge que es dibuixa nu.

Immensament desitjo sols escriure
aquest amor que vaig crear dins meu,
talment un ésser viu que vol ser lliure
i prendre forma humana als ulls de Déu.
Immensament sospiro aquest desvari,
per defugir el desèrtic escenari.

Immensament vull viure el seu caliu
que inflama el laberint del meu deliri
i resta en l'amplitud de l'ombradiu,
que em posa un gaudi a dins d'un foll martiri.
Immensament desperta vull besar
el dolç fantasma fos potser demà.

Però aquest joc del somni continua
sense ni un bri de llum en la nit crua.
Sols amb la il·lusió del pensament,
t'abraço cada dia, immensament!